

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 22. Manichæi in Urbe vetere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](#)

Eodem anno Papa Ordinem *de Ca-* Sæcul. XII.
latrava, ante annos quadraginta sub A. A.C. 1199.
 lexandro III. institutum, confirmavit. *II. c. 53.*
 In qua Bulla Innocentius Fratribus præ-
 cipit; Regulam sibi ab Abbe Cister-
 ciensium traditam inviolabili fide serva-
 rent. Non autem erat alia quam Mo- *Sup. lib.*
 nachorum, in quibusdam capitibus tem- *LXX. §. 31.*
 perata, ut vitæ militari accommodare-
 tur. Quippe hi Equites nullo alio ve-
 stimento lineo utebantur, nisi caligis;
 vestiti dormiebant. Carnibus non alio
 tempore quam a Festo S. Crucis usque
 ad Pascha ter in hebdomada vescebantur.
 Licentiam eis concedit Papa, qua Eccle-
 sias proprias habeant, prohibetque, ne
 in eorum fundis, ipsis invitatis, novæ ædi-
 fificantur. Jus etiam præsentandi Cleri-
 cos, in eorum Ecclesiis ministraturos,
 tribuit. Hæc Bulla vigesima octava A-
 prilis anno millesimo centesimo nonage-
 simo nono data.

§. XXII.

Manichæi in Urbe vetere.

Manichæi in Urbe vetere, Sede Epi- *vit. S. Petri*
 scopali, prope Romam graffaban- *Porenc.*
 tur, quo istam Religionis pestem quidam *Boll. to. 16.*
 patria Florentinus, nomine *Diotesalvi*, *p. 86.*
 vir eximia specie & modestia externa
 venerabilis invexerat. Is Hæresim suam
 sparge-

Sæcul. XII.
A.C. 1199.

* Orvieto.

spargere cœpit in Urbe vetere *, cum ibi Rusticus Episcopus federet, nempe circa annum millesimum centesimum quinquagesimum. Dicebat vero, Sacramentum Evcharistiæ nihil esse, Baptismum ab Ecclesia Catholica collatum rem esse ad salutem inutilem, orationes & eleemosynas mortuis nullum solatium afferre, S. Silvestrum & omnes ejus successores esse damnatos, omnia visibilia esse Opera Diaboli, ejusque potestatio obnoxia, omnem hominem probum S. Petro meritis æqualem esse, & mercedem æqualem accepturum, contra fore, ut omnis improbus æqualem pœnam ac Judas sustinere cogatur (*).

Diotesalvium, cum quodam alio Gerardo *de Marsan* hanc Doctrinam in Campania Romana prædicantem, Richardus Episcopus ex urbe vetere, quam Sedem ab anno millesimo centesimo sexagesimo nono ultra annum millesimum ducentesimum tenuit, ejecit. His duabus Pseudo-apostolis succurrerunt duæ mulieres Milita & Julita, quarum singularis pietatis species aliquamdiu Episco-

po

(*) Da finden wir wiederum liebe Väter der Protestanten in einigen Lehrsäzen. Nur auch Schade! daß sie in andern Säzen Manichaer waren, die allzeit ein Abscheu der vernünftigen Christen gewesen sind.

XV.
 , cum
 nempe
 siuum
 o, Sa-
 e, Ba-
 llatum
 tiones
 atium
 as sac-
 isibilia
 testati
 obum
 mer-
 ra fo-
 pœ-
 Ge-
 m in
 , Ri-
 quam
 o se-
 num
 duo-
 duæ
 ntu-
 ifco-
 po
 Gater
 auch
 chæt
 stigen

po imposuit. Melita suis sumtibus ma- Sæcul. XII.
 joris Ecclesiæ ruinas sarciebat, Julita se A. C. 1199.
 vitæ contemplativæ illecebris captam
 simulabat, ac cum utraque his fraudi-
 bus nobilium matronarum amicitiam in
 illa urbe sibi conciliasset, earum plurimas,
 quin etiam viros Hæresis veneno infe-
 cerunt. Episcopus intelligens has femi-
 nas sibi illusisse, Canonicis, Judicibus,
 aliisque viris prudentibus ad consilium
 vocatis, tanto vigore Hæreticos perse-
 cutus est, ut alii in patibulo necati, alii
 capite plexi, alii in ignem conjecti, alii
 in exilium expulsi sint, & alii, quia in
 errore mortui, Ecclesiasticæ sepulturæ
 honore privati.

At cum Innocentius Papa sacram Se-
 dem occupasset, & ex potestate civium
 Urbis veteris Aquaspendentes Arcem
 vellet recipere, reluctantibus excommu-
 nicavit, eorumque Episcopum novem
 circiter mensibus Romæ detinuit, ut
 saltem pudorem incuteret. Verum ab- *Gest. Innoc.*
 sente Episcopo quidam Manichæorum
c. 12.
 Magister, nomine Petrus Lombardus,
 cum aliis impostoribus Viterbum & in
 Urbem veterem delati, conciliatis sibi
 multis Sectatoribus, contra Catholicos
 publice ex cathedris dicere ausi sunt,
 consiliumque ceperunt, si ipsis arma in-
 ferrentur, Catholicos ex urbe ejicere.
 Porro cum Urbs Vetus inexpugnabilis
 esse

Sæcul. XII. esse diceretur, Hæreticos unde unde illuc
 A.C. 1199 confugientes recepturi erant, hostes
 deinde irruentes facile repulsuri. Ut
 tanto malo occurserent Urbis veteris
 Catholici, communi consilio, missis Ro-
 manam Legatis Præfectum suæ urbis a Pa-
 pa constituendum expetierunt, qui sa-
 nam civium partem ei reconciliaret, &
 Hæreticos penitus eliminaret.

§. XXIII.

S. Petrus de Parenzo.

Papa igitur civibus Urbis veteris pe-
 tentibus Petrum de Parenzo misit,
 juvenem quidem, sed prudentem, rara
 vi ingenii præditum, facundum, virtu-
 tis amantem, præter Romanorum mo-
 rem Decimas bona fide dantem, & e-
 leemosynas munifice largientem. Is in
 Urbem veterem perveniens mense Fe-
 bruario anno millesimo centesimo nona-
 gesimo nono, a populo ramos ex olivis
 & lauris deferente ac maximam profi-
 tente lætitiam excipitur. Nihil vero
 antiquius habuit, quam ludos equestres
 prohibere, in Bachanaliis celebrari soli-
 tos, quod tunc vires exercendi prætex-
 tu homicidia committerentur. Sed ejus
 mandatum, instigantibus ceteros Hære-
 ticos haudquaquam, ut par erat, serva-
 tum est, nam prima die Quadragesima
 mensis